

EDINOST
 Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob sarkih, četrtnih in sobotnih. Zjutranje izdanje izhaja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . . . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ 18.—
 Naročnice je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnice se sprava ne ozira.
 Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglas se računa po tarifi v poštu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Posilana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.
 Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.
 Načelnino, reklamacije in oglase sprejema upravnštvo ulica Molino piccolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprta reklama cije so proste poštnino.

„V ednosti je moč“.

Nemci v Trstu.

Interesantno poglavje to, in zajedno ne posebno častno za one, katerih se tiče.
 O tržaških Nemcih hočemo napisati danes nekoliko opazk; ali prav za prav: o Nemcih v Trstu. Saj Nemcev v Trstu ne poznamo kakor avtohtonno prebivalstvo, pač pa moramo govoriti o koloniji Nemcev v Trstu. O tej pa že moramo reči, da je močna! Tu je Nemcev v vseh strokah javnega življenja: v obrti, v rokodelstvu, v trgovini, v državnem uradništvu, po raznih privatnih službah itd. Kdor hoče vedeti, koliko nemške primesi ima mesto tržaško, naj le obhodi zvečer tržaške pivarne! In to ne morda le par specifično nemških, ampak vse do kraja. Povsodi najde nemških mož in nemških blondink, zabavajočih se v jeziku Schillerjevem in Göthejevem! Dobro jo je pogodil nedavno temu neki naš rojak, ki je rekel: V predpoludanskih urah je življenje po ulicah tržaških slovensko, o poludne in popoldne italijansko, zvečer pa je Trst — nemški.
 Jako močno pozicijo imajo Nemci v Trstu v veliki trgovini. Kdor pozna sedanje razmere na tržišču tržaškem, ve, da je danes blizu tri četrtine velike trgovine tržaške v nemških rokah. To pozicijo so si priborili Nemci deloma po svoji pridnosti in sposobnosti za trgovino, po velikem delu pa so jim pripomogli do tega laška gospoda. Prosimo pa, da bi nas razumeli prav. Nikakor nismo hoteli reči, da Italijani direktno in pozitivno podpirajo Nemce v trgovini. O ne, naša laška gospoda črti Nemce istotako kakor nas Slovane, in odslovila bi jih iz Trsta raje danes nego jutri istotako, kakor bi rada edslovila nas Slovane. Razlika je le v tem, da si nasproti Nemcem ne upajo tako očitno in brutalno kazati svoje mrznje, kakor proti nam Slovonom. Proti nam se jim ne treba brzdati nimalo, ker jih uče skušnje, da jim to ne škodi, marveč jih še obdaje z avreolo boriželjev za civilizacijo in proti „barbarstvu“, boriželjev za kulturo in proti destruktivnim življenjem. Besnenje Italijanov zoper Slovane

jih še povzdiga do šarže „življa mira in redu“. Tako označevanje našega razmerja bje sicer v obraz resnici, ali je to tako in ni drugače; kaj čemo: so taki časi zdaj! Časi, katerim je bil zasnovatelj glasoviti nekdanji namestnik Möring. Proti Nemcem se pa Italijani morajo nekoliko brzdati vsaj v formi, ker vedo, da Nemci imajo za hrbtom mogočnih prijateljev. Toda v svojem srcu goje Italijani ista čustva do Nemcev kakor do nas. „Foresti“ smo jim mi, „foresti“ so jim tudi Nemci. Ako smo torej rekli, da so Italijani sami pripomogli Nemcem do močne pozicije v veliki trgovini tržaški, zgodilo se je to na negativen način: vsled propadanja naših Italijanov, vsled njih nesposobnosti za vsako resno in pozitivno delo, torej tudi za trgovino. Naši Italijani posvečajo vse svoje sile le politički agitaciji. Politika absorbuje vse njih sile, vse njih mišljenje in čustvovanje. Tako so zgubili zmisel za vse drugo, kar ni direktno v zvezi s politikom in narodnimi borbami. Posledica je ta, da vlada pri nas grozna stagnacija povsodi, sosebno pa v upravi mestne občine, le v politiki šumi in se peni valovje. Ob političkih zmagah progressovcev se lepo krepi in povzdiga materijalno nemški življenjski stah so prefanatični, preveč so se zarili v strast, da bi mogli videti, kako se jim izpodmikajo tla materijalnega blagostanja, kako jim polagoma ali dosledno padajo iz rok vajeti v trgovini. To se maščuje že sedaj nad njimi in se bode v bodoče še bolj. Saj so naši Italijani že ob letošnjih volitvah srečno dospeli tako daleč, da so morali apelirati na pomoč nemškega kapitala. To pomoč so tudi dobili in s to pomočjo so tudi zmagali. Ali to je bil pravi danajski dar! Zmage, priborjene na tak način, so za vsako stranko sigurni znaki propadanja.
 Bodi nam to ljubo ali pa ne, resnica je torej ta, da so Nemci močan činitelj v Trstu in da bi lahko igrali tu jako častno ulogo, ako bi le hoteli. Nemci bi lahko sodoločali smér našemu javnemu življenju, oni bi lahko uplivali blažilno na naše odnošaje. Ali oni nočejo uporabljati svoje moči in svoje ugodne materijalne pozicije za dobro

stvar, kakor bi mogli in morali. Kakor so a giln na torišču trgovine, tako sramotno in doletni so v javnem življenju. V ozkem krogu, v svojih družbah in družinah so še Nemci, v javnem življenju so pa ali nemi gledalci ali pa vlečejo po suženjski voz iredentizma. Ob zadnjih volitvah niso bili Nemci nič družega nego pomožna četa progressovcev. Mesto da bi svojo gospodarsko silo in svojim uplivom — podprtim po mogočnih prijateljih — uplivali blažilno na tukajšnje boje, mesto da bi skušali brzdati italijanski radikalizem, vidimo, kako klanjajo svoja hrbitišča pred onimi, ki sovražijo njih istotako, kakor sovražijo nas. Način, kakor se pojavlja to sovražtvo, je res nekoliko različen — kakor smo rekli že gori —, ali bistvo je isto. O Nemcih rečemo lahko, da poljubljajo po trikrat na dan šibo, ki jih tepe. Nam veljajo italijansko-radikalne brutalnosti, njim pa fina ironizovanja in roganja. Skoro ne vemo, kaj bi rekli: ali so oni na boljem ali mi. Kolikokrat že jim je „Indipendente“ podkadil pod nos, da Nemci so tu le gostje, živeči od italijanski milosti, da morajo biti hvaležni na tem, da smejo dihati ta tržaški zrak in da naj bodo zadovoljni, da morejo imeti svoje „keinerice“ — „tepe in okrogle“ —; a oni požirajo to in odgovarjajo na vse take ljubeznjivosti s tem, da ob volitvah glasujejo za svoje zasmehovalce, da je v družtvih, v katerih imajo Nemci prevažno besedo — „Austria“, „Schillerverein“ — italijanščina izključni oficijelni jezik, da se je njih glasilo ponižalo v slepega zagovornika vseh krivic in nasilstev, kakoršnih je vsa polna kronika progressovskega delovanja, in da — vršče to svojo maločastno službo — uprav samoubijalskim samozatajevanjem potajuje tudi notoriške stvari; kakor sme to dokazati opetovano te dni in dokažemo tudi še v bodočih listih! Oni drže jednostavno z močnejim in brutalnejim. Ali je to moralno, ali je to možko, ali je to dostojno plemena, ki se ponša s tem, da se ne boji nikogar razun — Boga?!

Vedenje naših Nemcev res ni nič družega, nego moralno in političko zametanje samega sebe

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoški spisal Alphons Daudet, preložil Al. B. —

86

„Sicer?“ je rekla Sidonija, ki se je med tem igrala s prstom.
 „Sicer odkrijem bratu, kaj se godi pod njegovo streho, in strahoma bodete potem Rislerja videli baš tako silnega in groznega, kakor je navadno tih in odjenljiv. Moja odkritja ga morda umoré, a bodite uverjeni — poprej umori vas.“
 Ona je zmajala z ramami:
 „Naj me le umori... Kaj je mezi na tem?“
 Te besede je izgovorila tako bolestno in malomarno, da je Fran nehoté začutil nekovo usmiljenje do tega lepega, mladega, srečnega bitja, ki s takim samozatajevanjem govori o smrti.
 „Torej ga zeló ljubite?“ je vprašal že nekoliko rahlejše. „Torej ga zeló ljubite Fromonta, ker hočete rajši umreti, nego se mu odreči?“
 Ona se je vsklonila živahno.
 „Jaz? Jaz naj ljubim tega bedaka, to šemo, to abotno deklino v možki obleki?... Neumnost! Vzela sem ga, kakor bi bila vzela kogar-koli!“
 „A zakaj?“

„Ker sem morala, ker sem bila blazna, ker sem nosila v srcu pregrešno ljubezen in jo še nisim, katero hočem izruvat, naj se zgodi kar hoče.“
 Planila je po koncu, tresla se po vsem životu in govorila je žnjim iz očí v oči, skoro iz ust v usta.
 Pregrešna ljubezen?... Koga pa ljubi?
 Fran se je prestrašil tega vprašanja.
 Sedaj se ni slutil ničesar, a njen pogled, njena sapa mu je razodevala, da bode čul nekaj groznega.
 A, kakor maščevalec in sodnik je bil dolžan zvedeti vse.
 „Koga ljubite?“... je vprašal.
 In z zamolklim glasom je odgovorila ona:
 „Saj veste — vas ljubim.“
 Bila je žena njegovega brata!
 Že dve leti se je spominjal le še kakor sestri. Bratova žena njemu ni bila več bivša zaročenka: greh bi se mu bilo zdelo, ako bi bil le v jedni potezi njenega obraza zopet spoznal njo, kateri je nekdanj tolikokrat rekel: „Jaz te ljubim!“
 Sedaj pa je ona njemu rekla, da ga ljubi.
 Nesrečni maščevalec je bil omamljen, kakor da ga je zadela strela ter ni vedel reči ni besedice.
 Ona pa ga je gledala ter čakala...

Bil je jeden tistih mrzlično razburjajočih, solnčnih pomladanskih dnij, ko veter, vlažen od dežja, padlega pred kratkim časom, veje polu rahle nezmožnosti in čudne melanholije. Zrak je bil mlačen in napolnjen z vonjavo svežih cvetov, ki so ta prvi gorki dan dihali močan duh kakor vijolice. Skozi visoka, na pol odprta okna je prihajala ta opojna vonjava v paviljon. Zunaj so se čuli glasovi neđejskih lajn, daljnji glasovi na reki in iz vrta nežno drobeče petje gospe Dobsonove:
 „Torej si se drugemu udala,
 O, meni počí srce-e-e!“
 „Da, Fran, jaz sem vas večno ljubila“, je rekla Sidonija. „Te ljubezni, kateri sem se odrekla tedaj, ker sem bila mlado dekle — saj mladina ne ve, kaj dela — te ljubezni ni moglo nič zmanjšati ali zatreti v meni. Ko sem zvedela, da vas ljubi tudi Désirée, ki je tako nesrečna in revna, sem hotela v velikodušnosti svoji njej žrtvovati lastno srečo, in pahnila sem vas od sebe, da bise obrnili k njej. Ah! jedva ste bili proč, izprevidela sem, da je žrtva presegala moje moči. Revida Désirée! Kako sem se srdila nanjo v dnu srca in od tedaj — bodete-li verjeli? — izogibala sem se, videti jo ali sniti se z njo. Njen pogled me je preveč bolel!“ (Pride še).

— Selbstpreisgebung. Da so Nemci nekoliko pravičnej in — oprostite! — moralnej v političkem pogledu, razmere naše ne bi bile dosele do te točke, na kateri so danes. Tudi oni bodo morali odgovarjati za to, da so se razmere v nas razvile tako in popačile, da bode treba večletnega dela za asanacijo. Ali res mislijo Nemci, da škodujejo le Slovanom se svojim slepim službovanjem radikalnemu italijanstvu? Ali so res tako slepi, ali pa jih res ne briga nič dejstvo, kako grozno trpi ob sedanjih razmerah državna misel, ker pomagajo brutalizirati slovanski lojalni del prebivalstva? Ali so res tako slepi, ali pa je v njih živa le sebičnost, ki ne vidi družega, nego trgovinske koristi?

Ne, tako slepi ne morejo biti, da ne bi videli, kaj se godi okolo njih; a zapomnijo naj si, da so oni pošteno pripomogli do tega — se svojim časopisjem v Trstu in na Dunaju in se svojim vedenjem —, da se na Primorskem gode stvari, na katerih se mora zgražati človek!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 23. aprila 1897.

O položaju je govoril posl. dr. Šusteršič na občnem zboru kat. političnega društva v Ljubljani. Med drugim je rekel:

„Ta večina ni vladna, kajti osnovala se je proti volji grofa Badenija, ki se je trudil vsaj jeden del zmernejših nemških liberalcev pridobiti za večino. To se mu ni posrečilo ter je odstopil z vsemi ministri. Na presvetlega cesarja izrecno željo je ministerstvo ostalo, toda med tem je bila večina že organizovana po parlamentarni komisiji. Vlada se mora sedaj ozirati na to večino, računati mora z dejstvom, da je vsaka druga večina v sedanji zbornici nemočea. Mogoč je le nekdanji železni obroč za časa grofa Taaffeja. Sedanja večina iz Čehov, Poljakov, naše zveze, kat. ljudske stranke in Romunov sicer ni hogomenna, toda dve načeli sti, ki jo spajati proti skrajnim elementom raznih strank: avtonomija dežel in jednako pravost. Sicer je med Čehi in Poljaki mnogo liberalnih življenj, toda Čehi podrejajo svoj liberalizem državnopravnemu vprašanju, Poljaki svojim posebnim koristim. To se je pokazalo pri snovanju večine, kajti, ne ti ne oni niso imeli pomislekov, stopiti v ožjo dotiko in zvezo s katoliško-ljudsko stranko pod vodstvom barona Dipaulija in dr. a Ebenhocha.

Položaj je posebno za nas Slovence sedaj jako ugoden; treba le previdno in modro, toda odločno hoditi odkazano pot. Sedanja večina je sicer neznatna, toda grof Taaffe je vladal še z manjšo več let. Sicer pa so v zbornici stranke, ki bodo sodelovale z večino v gospodarskih in socialnopolitičnih vprašanjih. Tako n. pr. dr. Luengerjeva stranka ne nasprotuje naravnosti večini. Izvzemši narodna bode mogoče ž njo se dogovarjati v mnogih drugih vprašanjih.

Potem je potrdil to isto, kar je že rekel dr. Gregorčič na shodu v Gorici, da so namreč kranjski konservativni poslanci prišli že na Dunaj z namenom, da ukupno z Malorusi zasnujejo samostojno skupino, da pa so se potem vsi slovanski poslanci sporazumeli glede programa, vsled česar se je mogla ustanoviti „Slovanska krščansko-narodna zveza“.

Onih dveh načel, o katerih pravi dr. Šusteršič, da spajati skupine v sedanji večini, mi Slovenci ne moremo vsprejeti kar tako. O načelu narodne enakopravnosti ne treba govoriti dalje. Na to stran soglašamo vsi, ker je stvar jasna. Saj smo že povdarjali tudi mi v svoji polemiki z „Hrvatskim pravom“, da so Slovani jedinstven faktor ozirom na zahtevanje narodne jednako ravnosti. Drugače pa je stvar z avtonomijo dežel. Glede na to točko narekujejo razmere drugo stališče. Mi ne smemo prezreti, da bi izvedenje deželne avtonomije ob sedanjih razmerah pomenilo našo smrt. Prosimo, kaj bi bilo iz nas, ako nas dobe popolnoma v svoje pesti sedanji deželni zbori v Trstu, Poreču, Celovcu in Gradcu in morda tudi v Gorici? V poslednjem deželnem zboru smo Slovenci sicer res jednako močni z Italijani, ako se ne udeležuje sej goriški nadš of. Kaj pa, ako bi nesreča hotela, da bi se nadškof udeleževal sej in da bi glasoval z Italijani? Potem bi bili Slovenci tudi tam v manjšini. Od načela deželne avtonomije bi imeli dobička le Kranjci. Toda v narednem pogledu bi bil ta dobiček brez pomena,

ker središče mora otrpniti, ako je otrpnila periferija. Le v tem slučaju bi se mogli Slovenci, vsaj za sedaj, sprijazniti z deželno avtonomijo, ako bi se oživotvorila misel, o kateri smo govorili že mnogokrat, ako bi se namreč osnoval nekak skupen organ, ki bi skrbel za kulturne potrebe vsega naroda slovenskega, ne glede na sedanje meje med pokrajinami.

To treba povdarjati, da se ne pozabi. Kraj vsega tega pa se veselimo, da se je sploh našel modus za osnutev slovanske krščansko-narodne zveze. Mi trebamo zložnega postopanja. Saj programi so spremenljivi. Sosebno državnopravni program Čehov nikakor ne prejudicira, da bi se v nas ne moglo izvesti načelo narodne avtonomije. Mi smo torej hvaležni našim poslancem na koraku, ki so ga storili, priporočati pa jim moramo skrajno previdnost toliko nasproti vladi — sosebno v pogledu na vnanjo politiko — kolikor nasproti nemškimi konservativcem. Zadovoljni smo, ker smatramo za glavno stvar borbo proti nemško-židovski sili, saj je le-ta najhujša nasprotnica preosnutju države na podlagi pravičnosti in jamstva jednakopravnosti vsem narodnostim. V kolikor je sedanja večina pripravljavni korak za tako preosnutje, se je moramo le veseliti.

Važen dokument ozirom na borbo Nemcev proti jezikovni naredbi so našli — kakor javljajo „Narodni Listy“ — v ministerstvu za pravosodje. Nekaka izjava je to, v kateri je rečeno, da je neizogibno potrebno, da uradniki na Češkem znajo oba deželna jezika, in sicer v toliki meri, da morejo svoje uradne posle opravljati v nemškem in češkem jeziku. Da se doseže ta kvalifikacija, je predlagal pisec onega dokumenta, da uradniki o polaganju državnih izpitov dokažejo tudi znanje jezikov. Pisec te izjave je bil poznan avstrijski državnik. In ta mož, ki se je že pred 30 leti postavil na stališče sedanje Badenijeve naredbe, ni bil nikdo drugi, nego dr. Herbst, vodja nemške levice in najbistrejša glava, kakoršne sedaj ne premorejo nemški liberalci. — Duh Herbstov prihaja celo, da se pridružuje obsodbi grdega rovanja nevrednih naslednikov onega zares odličnega moža.

In ker že govorimo o tem, bodi tu havedena izjava poštenega nemškega lista, konservativne „Salzburger Chronik“ o večkrat omenjeni jezikovni naredbi. Ta list sodi tako-le:

„Vsakako ima slovanska večina prebivalstva več naravno pravo jezika v Češki; ako se poslužuje tega prava na način, ki je v soglasju z ravnopravnostjo jezikov v deželi, ne poseza s tem v pravice Nemcev; sicer bi že obstanek večine moral involvirati „krivico“. — Ob zaključku piše dalje: „A „nemški značaj“ Avstrije? „Nemški značaj“ se opira na fikcijo istotako, kakor tudi nazivljanje „habsburška monarhija“ ne odgovarja dogodivšim se odnošajem, ampak ima le vrednost „zgodovinske reminiscence“, ker vladajoča dinastija Avstrije je lotringiška hiša. Prehod od Habsburžanov na Lontrinžane je prinesel seboj, da se je hotelo po francozkem uzoru in na nemško osnovo preustrojiti monarhijo v nemško jedinstveno državo, (ko so vnanji neprijatelji hoteli porušiti obstanek monarhije), dasi že njeno ime obsega federativen cilj — kajti drugače ne bi se ta dežela imenovala „Ost-Reich“. Nemški značaj Avstrije torej prav za prav ni nič drugega, kakor centralizem, zasnovan za časa Marije Terezije, in oktrojiran od cesarja Josipa II. No, svoj odbijajoči utis dobil je centralistiški zistem od nemškega liberalizma, ki se mu je urinil za jedino prooblaščenega zastopnika, katerega tendencija je v političkem pogledu identična s tlačanjem, v socialnem pogledu z iznozgovanjem, v verskem pogledu s preganjanjem katoliške cerkve. Tisti „nemški značaj“ ne pripada Avstriji ni po njenem obstanku, ni po njeni zgodovini, ni po njeni nalogi za bodočnost; v imenu resnice, pravice in svobode, bodi konservativnim Nemcem daleč proč dom tega „nemškega značaja“.

Tako govore pošteni Nemci. Mnogokrat nam je bila prilika, da smo morali grajati nemške konservativce; ali ako bodo postopali v zmislu te izjave, nam ne bode težko vspreduo korakati ž njimi.

Mestni zastop v Peterburgu za vsprejem našega cesarja. „Peterburgskaja Vjedomosti“ poroča, da je sklenil mestni svet StPeterburški, na poseben način pokloniti se našemu cesarju. Deputacija mestnega sveta naj pričakuje cesarja

Frana Josipa na železniški postaji in mu ponudi po staroslovanski šegi kruha in soli. Ako pa ne bode možno izvesti te cerimonije na kolodvoru, pokloni se deputacija cesarju v zimski palači. O tej priliki izroči cesarju umetniško izdelan album s krasno slikanimi podobami znamenitostij mesta. Slednjič je bil sklenil mestni svet, da bode mesto sijajno razsvitljeno na dan cesarjevega prihoda.

Kralj Aleksander na Črni Gori. Črnogorski službeni list je prinesel na čelu poslednje svoje številke ta-le razglas: „Nj. Vel. Aleksander I., kralj Srbije, pride na Jurjev dan (6.15) kakor gost naše vladarske hiše na Cetinje. Ta vest napolnjuje veseljem vso Črno Goro... Za vsprejem Nj. Vel. se delajo v glavnem mestu velike priprave. Toda vse zunanje svečanosti prekosi odkritosrečno in bratsko navdušenje, ki nas navdaja za vladarja Srbije, posestrime Črne Gore, kakor najljubšega brata in najboljšega prijatelja našega prejasnega kneza.

Konfederacija pod vodstvom sultanovim. Iz Carjegrada je došla vest v Sredec, da nameruje sultan predložiti Srbiji, Bolgarski in Črni Gori, da zajedno s Turčijo zasnujejo „balkansko konfederacijo“ pod vodstvom sultanovim (?). Bolgarski časopisi prinašajo to vest brez komentarja. Beligranski „Narod“ pa dodaje temu to-le opomnjo: „Menimo, da bi bilo mnogo pametnejše, da se taka konfederacija ustvari med gornjimi tremi krščanskimi državami in Grško. Taka družba bi odgovarjala pravi narodnim interesom. Družba s Turčijo pa bi značila umetno podaljševanje življenja bolniku, ki boleha za neozdravljivo boleznijo“. — Tudi mi menimo teko.

Grško-turška vojna. Niti poslednja poročila z bojišča niso neugodna Grški. Grki so zmagali pri Matiju in Lizariji in kar je najvažnije: pridobili so si zopet Grucovali v severni Tesaliji, vsled česar so se morali Turki umakniti proti Elasoni preko soteske Melune. Ker pa je tudi Tirnavo v grških rokah, je torej pot v Lariso zopet zaprta Turkom, ali, jasneje rečeno: Turki so zopet izgubili to, kar so si bili osvojili v prejšnjih bojih. A Grkom je tudi v Epiru sreča vedno še mila. Turki se umikajo, a Grkom je padlo mnogo vojnega materijala v roke.

Jako pomenljivo je pa to, da je imenovan nov vrhovni poveljnik turški vojski. Ali je Edhim-paša padel v nemilost, ali ga je sultan odstavil, ker Edhim ni mogel pokazati sijajnih uspehov, o tem ni zaano ničesar. Zna se le to, da je junaški branitelj Plevne, Gazi-Osman-paša imenovan polnomočnim gerahissimom vojske in da je med burno ovacijo ljudstva odpotoval iz Carjegrada na bojišče. Divizijski general Saad Eddin pa je imenovan poveljnikom divizij, stoječih v Epiru. Je-li se njemu posreči ustaviti zmage Grkov?

Grško vojno brodovje (in sicer vstočna eskadra) — kakor je deloma razvidno iz najnovejših poročil v zadnjem izdanju — je bombardovalo in vpepilo dve seli blizu Soluna. Zapadna eskadra je v zalivu Arta bombardovala in razdejala Santi Quaranta ob obrežju Epira. V Katerini so grške vojne ladje razdejale skladišče jestvin turške vojske, vojašnico in pa carinarsko poslopje in potem so izkrcali kakih 2000 mož.

Iz Krfa poročajo, da je križarka „Mialno“ s tremi ladijami-topničarkami odplovila, kakor se čuje, da bombarduje obrežje Albanije do Valone.

Glas o naskoku grške eskadre v solunskem zalivu je napravil v Carjegradu velik utis. Kajti zidovje mesta in utrube so povsem nesposobne za odpor in lahko bi bilo prisvojiti si jih. Same par baterij, zgradenih leta 1885. bi se moglo upirati.

In pri vsem tem strahu se ubogo pohabljenoz nazovi vojno brodovje turško ni moglo prikazati iz Dardanel!

Različne vesti.

Osebnosti Ekscelenca baron Reinländer, nadzornik vojske, je dospel včeraj z Dunaja v Trst. Nastanil se je v hotelu Delorme.

Premil. škof msgr. dr. Šterk se je odpeljal v spremstvu konzistorijalnega svetovalca dr. Ivančiča parnikom „Quieto“ v Piran.

Ženski podružnici sv. Cirila in M. toda je daroval J. M. o priliki rodbinske slavnosti 10 kron.

Dar škofa Strossmayerja. „Granjevački Glasnik“ javlja, da je vladika Strossmayer podari.

1000 gl. za zgradnjo cerkve sv. Antona v Sarajevu. Blagodušni škof je poslal ta svoj dar s presrečnim pismom naravnost provincijalu reda sv. Frančiška.

To je pač jasno! Menda ne treba praviti, kako sodimo mi o atentatu, ki se je izvršil pred-čerašnjem na kralja italijanskega. Prokletstvo brezbožnemu napadalcu! In da napadenega tudi ne bi dičila kraljeva krona, zgražati se mora človek na tem činu. Kdor ima le količkaj človeškega čuta v sebi, ne dviga moralnega orožja nad človekom. Do te mere sočutstvujemo vsi s kraljem italijanskim in se radujemo, da napadalec ni dosegel svojega peklenškega namena.

Ali preko te meje ne sme iti avstrijski državljani, ne sme sezati tako daleč, da se izražanje sočutja do tujega vladarja prelevlja v neloyalnost do lastnega. Zato nam pritrđi gotovo vsakdo, ako obsodimo način, kakor „Progressovo“ glasilo piše o napadu na kralja Umberta. Tako pisanje bi bilo v čast podanikom kralja italijanskega, ni pa dovoljeno avstrijskemu državljanu. To je že neslano klanjanje pred tujim vladarjem. Med drugim pravi, da je kralj Umberto v našem mestu med najpopularnějšími figurami; vse ljudstvo da obožuje in ljubi ta prevešeni izgled kneza, zvestega konstituciji in vsikdar pripravljene braniti nedotakljive pravice svojega naroda. Potem pa pripoveduje „Indipendente“ ves zadovoljen, kako je ljudstvo med predstavo v gledališču „Fenice“ soglasno vsklikalo, ploskalo in zahtevalo od godbe, naj svira kraljevo koračnico, tako, da se je morala predstava pretrgati za nekoliko minut.

To je pač jasno, kakor piše „Indipendente“ in kar so počenjali gospodje v gledališču „Fenice“. Tako se ne izraža sočutje, tako se prirejajo — demonstracije!! In sicer demonstracije, ki segajo preko mej države. — To že ni več brez-taktnost, to je vse kaj drugega. Take demonstracije se nam pa vidijo tem pomembniše, ako pomislimo, da tudi mi živimo v konstitucionalni državi, da imamo tudi mi vladarja, ki nam podaja najvzvišeneje vzgled konstitucionalnega mišljenja, a da vendar ti ljudje, ki vidijo vsako dobro lastnost na tujem vladarju, nimajo nikdar časa, da bi proslavili svojega vladarja. In to so prav tisti ljudje, ki v polni meri uživajo dobroto, ki jim jih nudi avstrijska konstitucija, katere najskrbnejši varuh je — avstrijski cesar.

Morala, ki se nam vsiljuje iz vedenja progressovske gospode tudi ob tej priliki, je torej jako poučna in želeli bi bilo zares, da se okoristijo na njej oni, ki so prvi poklicani za to, in da v zmislu ta morale urede tudi svoje postopanje.

Progressova gospoda govore vendar dovolj jasno, da jih prav lahko razume, kdor — hoče!

„Krainische Bande“. V „Naši Slogi“ čitamo, da je poštni upravitelj v Pulju in poznani „pri-jatelj“ Hrvatov in Slovencev, gosp. Frank, vskliknil nekega dne: „Immer schickt man mir hier diese krainische Bandel!“ — Meni je slovenske uradnike. — Pustimo na strani, da take besede ne značijo le razžaljenja za uradnike, ampak vso narodnost, in da tako žaljenje še posebno boli, ako prihaja iz ust cesarskega uradnika. Ali to moramo povedati gospodu Franku, da je ta „krainische Bande“ izboren uradniški material in da to pripoznavajo celo na poštne ravnateljstvu v Trstu, kjer menda niso ravno zaljubljeni v Slovence. Le resnico govorimo, ako rečemo, da ti slovenski uradniki ne le visoko nadkričujejo svoje italijanske tovariše, ampak, da se ti poslednji — izjeme naj bodo pripoznane — niti ne morejo sporejati s prvimi, ni glede splošne izobrazbe, ni gledé strokovnega znanja, ni glede praktične okretnosti, najmanje pa glede poznanja jezikov, nepotrebnege v naših narodnostnih razmerah. Informacije naše nam pravijo, da je bilo časov, ko so ravno osebi gospoda Franka prav dobro prihajale sposobnosti nekega slovenskega uradnika, in zlobni jeziki trdó, da mu prihajajo še, kadar je g. Frank v zadregi. — Kakor kaže torej, gosp. Frank jako mrzi „krainische Bande“, ne odklanja pa pomoči od te strani! Govorili smo!

Doneski za možko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda. Zavedne, bogoljubne in narodne Slovenke so darovale družbi sv. Cirila in Metoda lepo svoto 19 gl. 50 nč., ker jim ni bilo dovoljeno, da bi šle k „ustajenju“ v narodnih robcih. Denar, ki so ga namenile za nakup sveč v dar

župni cerkvi Mariji pomagaj, (pri sv. Antonu starem), so podarile naši družbi. — Zajedno so nas prosila dekleta, da na tem mestu javno vprašamo prečastitega župnika: kako je mogel zahtevati od njih, da se morajo nositi po načinu Italijank, ako hočejo svetiti v procesiji?! Saj Bog ne zahteva, da bi ga morali častiti prav v tej ali oni noši, ali prav v tem ali onem jeziku!

Iz naših društev. Jutri predpoludne bude v slovanski Čitalnici občni zbor „Posojilnice in hranilnice“; popoldne občni zbor „Del. podp. društva“ v telovadnici „Sokolovi“ in istotako popoldne velika veselica pri sv. Ivanu v veleplemenito narodno svrhu. Želimo obile udeležbe na vseh straneh.

Del. podp. društvo pozivlja na redni občni zbor, ki bude dne 25. aprila t. l. ob 4. uri pop. v telovadnici „Tržaškega Sokola“ (ulica Farneto). Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov; 2. Društvena kronika, poroča tajnik; 3. Poročilo denarničarjevo o računu za leto 1896, in poročilo pregledovalcev računov; 4. Poročilo gospodarjev in knjižničarjevo; 5. Prošnje za izredne podpore. 6. Posamični predlogi; 7. Volitev predsednika, 22 pravih in 6 namestnih odbornikov v smislu §§. 19 in 24 pravil. (Pravico voliti imajo oni, kateri so prekoračili 18 leto, voljen sme biti le polnoleten ud); 8. Volitev 3 pregledovalcev računov za l. 1897. v smislu §. 22. pravil; 9. Volitev dveh udov razsodišča. — Členi se pozivljajo, da pridejo na zbor v zadovoljnem številu, kakor zahtevajo pravila, da ne bude trebalo sklicevati zbora še enkrat.

ODBOR.

Za družino radi volilnih izgrediv zaprtih okoličanov darovali so nadalje:

R. Silvester nabral v Vipavi (imena darovalcev posebe)	gl. 50.—
Nabrano v Velikemrepnu v gostilnah Ivana Škabar št. 35 in Ivana Škabar št. 70	14.63
Štržina Josip, kurat v Lokvi	2.—
Schmidt Hinko nabral mej pevci društva „Kolo“, vračajočimi se iz Bazovice	1.10
Svetovivanski rodoljubi (nabrala Valič in Tahar)	29.25
Štupar Anton	—50
Bazovski fantje in Hr. Ražem nabrali na velikonočni ponedeljek med rodoljubi in rodoljubkami v Bazovici	18.30
Ferluga Fran	—50
Ferdo Lah Dutovljanski nabral o priliki blagoslovljenja M. B. na Tabru ter so darovali; Luka Hrovatin mesar na Opčinah 1 gl., Ivan Pangos 20 nč. in druga družba 65 nč. torej ukupno	1.85
Špelt Ivan, Sv. Križ-Cesta	3.10
Pevci v Klanecu 2 gl. in rodoljubi in rodoljubke v Klanecu gl. 5.30 skupaj	7.30
Zafred Andrej	2.—
Prof. Ivan Macher	1.—
Ukupno	gl. 131.53
Prej izkazanih	gl. 719.71
Ukupno	gl. 851.24

Imena darovalcev izkazanih, skupno nabranih in doposlanih nam svot prinašamo posebe na drugem mestu. Nadaljnje darove sprejema radovoljno ter deli mej potrebne družine naše upravništvo.

Štrajk v ladijastavbarskem zavodu pri sv. Roku nadaljuje. Želeli je pač iskreno, da bi delavci odstopili od svojih prvotnih zahtev in klonili svojo trmo, ko jim je vendar ravnateljstvo ponudilo toli ugodnih koncesij. In odslej naprej bo možno občeovati vsakemu delavcu naravnost z glavnim ravnateljem. Torej ne bude več dogajalo tako lahko, da bi koji nižji predpostavljeni grdo ravnal z delavci. Naj bi štrajkovci — v njih interesu! — poslušali nasvete obrtnega nadzornika, ki se je o tem štrajku pokazal pravega prijatelja delavskega stanu.

O razmerah v Istri piše „Slov. Narod“: „Tudi Istra boleha na zastarelih grehah liberalnih nemških vlad. Slovansko prebivalstva, ki je v velikanski večini napram naseljenstvu Italijanov, mora prenašati najhujša, najdrznejša in najkrivičnejša nasilstva od brutalne manjšine. Avtonomna vlada dežele pa to manjšino sistematično podpira. Pred par leti se je razpustil deželni zbor, ker so se slovanski poslanci osmelili storiti slovesno zaobljubo v — hrvatskem jeziku. Znano je, kako nesramnim inzultom so bili izpostavljeni Spincuć in tovariši

povsod, na ulici in v zaprtih sobah. Svojega življenja niso bili varni vrli in nevstrašeni zastopniki večine in bežati so morali v viharju in noči peš iz mesta, kjer jim je grozila zavratna smrt. Ko so se nabile v Piranu dvojezične uredne table, nastal je ondi pravcati ustanek, katerega je moralo dušiti vojaštvo. In poslednje državnozbornske volitve so bile zopet polne italijanskih surovostij [in javnih nasilstev proti Slovanom, tako, da vlada še danes po Istri velika razburjenost in napetost. Italijani hočejo siloma poitalijančiti Istro, — zakaj? — to je jasno! — Izvestni del istrskega prebivalstva smatra stoletno dobo avstrijsko samo za prehodno stanje, — kam? — to je očitno!

Ostrednja vlada je dobila po slovanskih poslancih in po slovanskih časopisih že do sita resničnih podatkov o odnošajih istrskih. Spincuć in sodruzi so opozarjali že opetovano, kako nevarno je gibanje Italijanov v Istri in v Trstu. Ako ni verjela vlada tem glasovom, naj bi se — v korist države! — ozirala vsaj na resen opomin uglednega nemškega dun. lista, ki je pozivlja, naj gleda, da odločnostjo čim prej popravi to, kar se za-greša in zanemarija že tekom — 100 let!

Sodajsko. 38letni težak Josip Segina iz Trsta je obsojen zaradi tatvine na 2 leti ječe.

30letni čevljar Albert Zanella iz Italije, pristopen v Trst, je dobil zaradi javnega nasilstva 14 mesecev težke ječe. Uložil je utok za znižanje kazni.

27letni mehanik Jaroslav Storhar iz Žitkova, je obsojen zaradi tatvine na 6 mesecev težke ječe.

Slednjic je bila razprava zoper 4 mladeniče iz tržaške okolice, ki so delali škodo na tujem imetju. 17letni dninar Josip Škilan s Katinare, 20letni zidar Josip Maver s Katinare, 19letni zidar Ivan Vekjet iz Škednja in 20letni dninar Ivan-Marija Veber, s Katinare, vračali so se 1. februarja t. l. prilično vinjeni iz Žavelj domov. Prišedšim k sv. M. Mgđ Spodnji, došla jim je nespametna misel, razdehati par metrov obmejnega zidu, ki je ograjal posestva Ivana Marca, Jurija Vekjeta in Antona Čara. Lotili so se dela in, ne dovolj ne tem, porezali so na omenjenih posestvih nekoliko trt, provzročivši škode preko 25 gl. Sodišče je obsodilo Škilana, Maverja in Vekjeta vsacega na 2, Veberja pa na 2½ meseca težke ječe.

Najnovejše vesti.

Carigrad 23. Divizija v Kösköju proganja sovražnika in si je priborila mnogo plena. Divizija v Dirfati je branila svojo pozicijo. Sovražnik je imel velikih izgub.

London 24. Iz Meluna javljajo, da so Turki minolega četrtka prodirali dalje proti Larisi. Grki se izogibljejo splošnemu boju. Turški vojski prihajajo še vedno nove moči. O izidu boja ni možno dvomiti.

London 24. Z otoka Krfa javljajo: Bombardiranje Hagies Saranta po grškem brodojvu je napravilo veliko škode. Razrušena so vsa vladna in privatna poslopja izvzemši avstro-ogersko agencuro. Vse prodajalnice na obrežju so v plamenu.

Carigrad 23. Sedaj prihajajo boljše vesti z epirotškega bojišča.

Dobro poznane in pripravne škropilnice
inženirja Živica
dobivajo se vedno po navadnih nizkih cenah v skladišču tvrdko

Živic in druž.
(Schivitz & Comp.)
ulica Zonta št. 5
TRST.
Na zahtevanje pošilja se cenik.

Davno skušeno dijet. kosmet. sredstvo (za naribanje) za ojačenje in krepljenje žil in kit človeškega telesa.

Kwizde fluid
Znamka kača (fluid za turistov)
Rabljen z uspehom od turistov, kole-sarjev in jezdecov za ojačenje in okrepljenje po daljnjih potih.
Cena 1/2, steklenice 1 gl., 1/2, stek. 60 nč
Dobiva se pristen v vseh lekarnah.
Glavna zaloga: G
Okrožna-lekarna,
Korneuburg pri Dunaju.

Slavnemu občinstvu!
Usojam si naznaniti, da sem prevzel vodstvo

Mlekarje

grajščine Loka pri Zidanem mostu ter si bodem prizadeval p. n. naročnikom v vsakem obziru zadostiti.

Krajnje mleko planinske paše, neprekošeno, sveže, dvakrat na dan.

Surovo in kuhano maslo, kisló mleko, skuto smetano različno pripravljeno, jajca, sir itd., imam na razpolago v zalogi Piazza della posta 1. Lloydova Palača

Ob enem priporočam oglje, koks, drva itd. iz svojega skladišča v ulici S. Zaccaria št. 1. (mej ulicama Chiozza in Farneto), slovenskemu občinstvu še premalo znanega. — Priporočam se

Vek. Grebenc.

Gabrijel Piccoli
lekarnar pri angelju v Ljubljani Dmajska cesta

— Največje priznanje —
na II. mejnar. farm. razstavi v Pragi 1896
London—Pariz—Zenever 1892—1893.

Železnato vino

preizkušena, zanesljiva učinka, ima v sebi lahko prebavljivo železno pripravilo, kateri učinkuje pri slabotnih, na pomanjkanju krvi in na živih trpečih osebah, priporočljivo posebno tudi za slabotne, blede otroke.

Deset gramov tega preparata ima v sebi 25 miligramov železnatega kiselka in 10 miligramov izlečka iz skorje kineskega drevesa.

Lekarnar Piccoli v Ljubljani jamči za označeno, zmeraj jednako sestavo, potrjeno po kemični razkroji dr. H. Hagerja v Frankobrodu na Odri in prof. Balt. Knapitscha, zapriseženega sodniškega kemika v Ljubljani.

Steklenice imajoča pol litra velja 1 gld., 4 polliterske steklenice 3 gld. 60 kr., franko s poštnino vred 4 gld.

Naročbe odpošiljajo so točno proti poštnem povzetju.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisočerni cvet“ (Milleflorl).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omot za ozdravljanje, stoji 50 nč., ter so dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.

G. Tönnies
Ljubljana.

Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.

Specijaliteta:
žage in stroji za obdelovanje lesa.

Kathreiner
KAVIJA SLADNA KAVA

je kot primes k bobovi kavi edino zdrava kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvirne znake s imenom

Kathreiner

Zaloga pohištva

tvrde Alessandro Levi Minzi

Trst, Via Ribargo, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastojn in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

VITTORIA
zana po 2-20

moderco za gospe, deklice prodaja se po sv. 50 do gld. 400.

Velika zaloga vsakovrstnega blaga za ženske obleke v svetlih in temnih barvah, od sv. 30—150, imamo veliki izbor perkalov, saten, zagrinjala in pogrinjala pesteljne in mizne, svilnate blage vsake vrste od 80 sv. naprej, naki in čipke, vske vrste trakov širokih in ozkih po prav nizki ceni; velika zaloga rokavic iz svile, iz konca, iz kože ter krink. Ovratnike in jzvratnik e, dežnike, nogovnice raznih vrst. Blago za moške obleke na veliki izbor.

ZA KOLESARJE

srajce (maje) trikot od 1'30—450 jako primerno in nogovnice.

JAKOB KLEMENC
trgovec z manufaktur.

Trst, ulica sv. Anton st. 1.

Kdor želi kupiti

slamorenico, mlatilnico, gepelj, trieur ali sploh kak potrebni in koristni kmetijski stroj, naj zahteva prvi slovenski cenik naj-novejših strojev od prve in jedine slov. zaloge kmetijskih strojev na Goriškem,

Franjo Babnika v Gorici
(začasno Via Fornica 12.)

Zastopniki se iščejo.

Narodnjakinje!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koks v ulici S. Zaccaria št. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso

udanostjo

Yekoslav Grebenc.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
(registrovana zadruga z omejenim poročtvom)

v TRSTU, Via Molin piccolo št. 1, I. nadstropje.

(blizu novega poštnega postojaja)

Daje posojila na vknjižbe po 5 1/2%, menjice po 6%, zastave po 5 1/2%. Sprejema hranilne vloge in je obrestuje po 4%. — Uradne ure so: Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. popoldne, ob nedeljah in praznikih od 10—12 dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoldne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zadrugi deleži se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 gld. ter znaša vsaki delež 10 gld.

Na najviše povelje Njegovega ces. in kr. apost. Veličanstva

XXXI. državna loterija
za civilne dobrodelne namene.

7816 dobitkov v gotovini, razdeljeno v 148 dobitkov se 3834 predobitki in 3834 zadobitki v skupnem znesku od 165 000 zlatih kron in 100 950 gld. avstr. veljave in sicer:

Številka	Dobitek	Vrednost	Številka	Dobitek	Vrednost
1	dobitek z 150.000 Kron v zlatu . . .	150.000	8	dobitkov po 175 goldinarjev . . .	1.400
1	15.000	15.000	14	150	2.100
1	5.000	5.000	18	100	1.800
1	4.000	4.000	28	75	2.100
1	3.000	3.000	52	50	2.600
1	2.000	2.000	96	30	2.880
1	1.000	1.800	50	25	1.250
1	1.000	1.600	182	20	3.640
1	1.000	1.300	584	15	8.760
3	1.000	3.000	850	12	4.200
4	500	2.000	1.350	10	13.500
4	300	1.200	660	7	4.620
4	200	800	4.400	6	26.400

Žrebanje nepreklicno dne 10. junija 1897.
Jedna srečka stane 2 gld. avstr. veljave.

Srečke dobivajo se pri oddelku za državne loterije na Dunaju, I. Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, tobakarnah, pri davčnih, poštah in telegrafskih uradih, menjalnicah, itd. Igralni načrt za prodajalce srečk gratis.

Srečke se pošiljajo poštino prosto.
Od c. k. loterijske dohodninske direkcije (oddelek za drž. loterije.)

Lastnik konsorcij lista „Edinost“. Izdavatelj in odgovorni urednik: Fran Godnik. — Tiskarna Dolanc v Trstu.

OLJE.

Pošilja se od 5 litra naprej in na debelo.

Naj fineje olje

Pošilja se od 5 litrov naprej in na debelo.

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Ima se veliko korist in velik trud se prišpara, ako se poslužuje pri l. spediciji in slov. firmi za olje, kis in mlo. Postrežba je točna, hitra in vrči so trajni. Prevzemajo se pošiljatve za celo Primorsko, Kranjsko, Štajersko in Trst prosto na dom, ostavši vrč na domu brez are. Jedilno olje l. 28 nč., fino 32—36 nč. l., finejše 56—60 nč. l., ekstrahirno 64—72 nč. l. — Kis vinski in ciperski po jako nizki ceni. Milo kuhinjsko 18 nč. K., fino 24. finejše 26—28 nč. K. Velika zaloga mila (čajfe) za toaletto po zmernih cenah.

Udani Anton Sirca

Liniment. Capsici comp.
s sidrom

iz Richterjeve lekarnе v Pragi,

pripoznavo izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno pri-ljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprojejo le take steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna
„Pri zlatem levu“ v Pragi

THE MORSE MANUFACTURING COMPANY.
7. Red Lion Court, London, E.C.

v reka pošalje

30 Dinarja

Ua ga gohuje obaj sam se živanje

15 forunkita

u bankama (Srpskim ili Austrijjskim) u preporečenom plemu. Ovo je dobra prilika za svakoga da dođe do vrlo jeftinog, dobrog i elegantnog sata koji izgleda kao da je od samog zlata. Ovine sate nema u svetovno ravna jer savršeno dobro radi koje im za tri godine garantujemo u vraćamo sve novce, ako kupac nije zadovoljan. Ovak sat ne može se nigde kupiti ispod 5 dukata, međutim mi ga prodajemo za 30 Dinarja ili 15 forunkita i plaćamo carinu i poštarinu za njega i šaljemo ga svakome besplatno. Ovak sat fabrikujemo u 2 veličine za muške i ženske a jedna je cena. Mi fabrikujemo i druge vrste satova, zlatne i srebrne i šaljemo na zahtev svakome u svih ilustracija cenovnic.